messe sündimisse õigusse pärrast jäi Jakobile om-
maks. Sedda willetsust olli Esaw omma ennese
patto sü läbbi ennese peäle saatnud / et ta sedda
kallist esstmesse sündimisse õigust ühhe tühja him-
mo pärrast wannega olli ärramünud / sepärrast
kulutas Jehowa ka sedda Rebekkale jo enne ärra /
et se surem piddi wähhemat tenima. Siiski ei
kahhetsend Esaw mitte omma patto süüd / waid
käskis peälegi omma wenna Jakobi ärratappa.

Sest 28. Peatükkist.

Kui nüüd Jakob omma issa maias Esawi pär-
rast sures kartusses piddi ellama ning temma em-
ma nou andis omma sündimisse paika ärrapögge-
neda : siis olli Isaak sedda ka heaks arwanud;
sepärrast kutsus temma Jakobit / käskis ja ütles
temmale: touse ülles / minne Mesopotamia-male
Petueli omma emma issa kotta ja wötta ennesele
seält naene Labani / omma emma wenna / tütrist.
Ja Isaak önnistas Jakobit ja satis tedda ärra.
Tee peäl sattus Jakob ühte paika / ja jäi öse siin-
na / et pääw olli loja läinud / ning ta wöttis kiw-
wi seält paigast ja panni omma pea pohja / ja hei-
tis senna paika maggama. Ja ta näggi unnes /
ja wata / reddel seisis Ma peäl / ja temma ots pu-
tus

tus taewasse, ja wata, Jummala inglid
ollid seäl peäl üllesminnemas, ja mahha-
tullemas. Ja wata, Jehowa seisis seäl
peäl ja ütles : Minna ollen Jehowa so
issa Abrahami Jummal, ja Isaaki Jum-
mal; se Ma mis peäl sa maggad, sedda
ahhan ma sulle ja so suggule anda. Ja
o seemne sees peawad keik ma ilma sug-
uwössad sama önnistud. Ja Jakob
rkas ülles ommast unnest ja ütles : oh
nis kartusse wäärt on sesinnane paik? siin
olle muud kui Jummala kodda, ja siin
n se taewa wärraw. Hommiko warra
wöttis temma se kiwwi, mis ta pea poh-
as olnud, ja panni sedda mällestusse sam-
aks, ja sellesamma paiga nimmi panni
emma Petel. Pärrast töotas temma üh-
he töotusse, et, kui Jummal tahhaks tem-
maga olla, ja sataks tedda jälle rahhoga
taggasi temma issa kotta ; siis piddi Je-
howa temmale Jummalaks ollema, ning
):(ta

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1734, lk. 17